

Holger K. Nielsen har med sit nej denne gang? Jeg stiller spørgsmålet, fordi jeg synes, debatten er interessant, og fordi jeg langt hen ad vejen kan følge hr. Holger K. Nielsen på det analytiske plan med hensyn til indholdet af traktaten og hvad der kunne være ønskeligt, men bestemt ikke, når konklusionen skal drages.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Frank Dahlgaard siger, at det er et stort socialistisk projekt, der er i den nye traktat, og det synes jeg da han med større overbevisning skulle forklare sine konservative gruppefæller og de andre borgerlige partier her i Folketinget, som med brask og bram går ind for denne ifølge hr. Frank Dahlgaard så socialistiske traktat.

Jeg tror, det har lidt at gøre med, at hr. Frank Dahlgaard er lidt galt afmarcheret med hensyn til, hvad socialisme er for noget. Han har en forestilling om, at det er noget med femårsplaner. Jeg indrømmer, at EU's landbrugspolitik har meget sovjetisk over sig – det er jeg helt, helt enig i – men det sovjetiske plansystem har aldrig været den socialisme, SF står for.

Der er masser af bureaukrati i EU; men for mig at se har bureaukrati og socialisme aldrig haft noget med hinanden at gøre, så det der store, bureaukratiske monster, som hr. Frank Dahlgaard kalder socialistisk, kalder jeg ikke socialisme. Jeg kalder det for et bureaukratisk, udemokratisk system, og for mig er socialisme og demokrati det samme, og det er en af årsagerne til, at jeg er særdeles kritisk over for hele det projekt. Jeg mener, vi skal have samarbejde, men vi skal have samarbejde om konkrete problemer og konkrete løsninger landene imellem. Det er det grundlag, man skal bygge samarbejdet op på, men det er noget helt andet end det, hr. Frank Dahlgaard påstår skulle være socialisme.

Så spørger hr. Buksti: Hvad er SF's vision? SF's vision er et EU, der er grønnere, mere demokratisk, mere socialt og mere fleksibelt, som giver reel mulighed for, at Østeuropa kan komme med i samarbejdet, og som giver mulighed for en ny strategi for integrationen. Hr. Buksti siger, at de gamle gutter er irrelevante i dag, men de er ikke irrelevante i dag, i hvert fald ikke for mange af de mennesker fra de andre EU-lande, der sidder i Kommissionen. Man har stadig – og det er det sørgelige – de gamle ideer om et forenet Europa, og det er i høj grad derfor, at den retlige integration har

fået en så stor og fremtrædende plads i den nye traktat. Det er for mig at se langt mere føderalistisk ideologi end et forsøg på at løse praktiske, grænseoverskridende problemer.

Jeg er ked af, at jeg ikke kan nå at svare på alle spørgsmålene; men jeg kommer forhåbentlig tilbage på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal gerne komme hr. Holger K. Nielsen til undsætning og give hr. Holger K. Nielsen mulighed for at svare mere fyldestgørende.

Og så skal jeg bare stille det spørgsmål: Hvordan tror hr. Holger K. Nielsen, at hr. Holger K. Nielsen og hans side af SF kan realisere den vision om det grønne og det mere sociale osv. Europa uden at slippe uden om det dilemma, hr. Holger K. Nielsen selv kom ind på med bredde og dybde? Hvis der skal være et samarbejde med noget som helst indhold, må der vel også være en vis dybde. Eller er det bare nogle flommeeuropæiske fraser, som hr. Holger K. Nielsen går ind for? Har det samarbejde, hr. Holger K. Nielsen og SF går ind for, intet som helst forpligtende indhold? Hvis det er sådan, at der skal være et vist forpligtende indhold, bliver der altså også en vis dybde.

(Kort bemærkning).

Jann Sjusen (KRF):

Ud over det, jeg tidligere har stillet spørgsmål om til hr. Holger K. Nielsen, vil jeg også godt lægge vægt på den kritik, hr. Holger K. Nielsen rettede mod den føderale udvikling i EU, og som jeg for så vidt er lige så bekymret over som hr. Holger K. Nielsen, bl.a. at Europa-Parlamentet får mere magt på bekostning af Ministerrådet og dermed også dette høje Ting.

Det skal ses i forhold til, hvorfor man anbefaler et nej denne gang, når man må konstatere, at det blev et ja i 1993 og dermed også et ja til det tigerspring, som Maastrichttraktaten i virkeligheden – og efter min mening dybt beklageligt – var med hensyn til at give Europa-Parlamentet afgørende mere magt på bekostning af Ministerrådet ved de nye forligsprocedurer, som for alvor blev sanktioneret netop med Maastricht-Traktaten. Det er et af de eksempler, der gør, at jeg må sige, at jeg har svært ved at forstå, det bliver til et nej denne gang fra hr. Holger K. Niensens side, og lige netop det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.